

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze ve veřejném zasedání konaném dne 25. června 2012 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miroslava Pavrovského a soudců JUDr. Jany Kantorové a JUDr. Petra Píši projednal odvolání jednak obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení] [anonymizována tři slova], [datum narození] a [jméno] [příjmení] [anonymizována tři slova], [datum narození], jednak poškozeného [titul]. [jméno] [příjmení], [datum narození], podané v neprospěch obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. září 2011, č.j. 4 T 3/2008 – 11590, a rozhodl

takto:

Napadený rozsudek se z podnětu odvolání obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr.ř. ohledně nich ve výroku o vině trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr.zákona pod bodem ad) 1 výroku rozsudku, tím i v celém výroku o trestu a z podnětu odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr.ř. ohledně něho ve výroku o trestu zrušu je.

Podle § 259 odst. 3 tr.ř. a z podnětu odvolání poškozeného [titul]. [jméno] [příjmení] podle § 259 odst. 2 tr.ř. per analogiam se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení]

se při nezměněném výroku o vině trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 3 písm. b) tr.zákona č. 140/1961 Sb. a zločinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 5 písm. a) tr.zákoníku č. 40/2009 Sb. z napadeného rozsudku,

za trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr. zákona, jímž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. března 2010, sp. zn.

4 T 3/2008, ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 18. května 2011, sp. zn. 9 To 5/2011, v bodě 1. odsuzující části výroku zmíněného rozsudku z 12.3.2010,

jakož i za trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 2 tr.zákona č. 140/1961 Sb. z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 26.října 2011, sp.zn. 24T 75/2011, jež nabyl právní moci dne 26.10.2011,

odsuzuje podle § 205 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 a § 45 odst. 1 tr.zákoníku k souhrnnému a společnému trestu odnětí svobody v trvání se d m i (7) let adevíti (9) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zák. č. 40/2009 Sb. se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice sostrahou.

Podle § 70 odst. 1 písm. c) tr. zák. č. 40/2009 Sb. se obžalovanému ukládá trest propadnutí věcí, a to:

- I. 1 ks notebooku zn. TOSHIBA Satellite 110 CS, šedé b. + 2 ks diskety černé a zelené barvy, nazel. nápis MEMOREX,
1 ks kabelu bílé barvy,
1 ks kabelu s koncovkami černé a šedé barvy,
1 ks měniče voltů zn. Inteligent zásuvka do mot.v.,
- II. černá krabička s LCD displayem s koncovkou šedé barvy,
- III. 1 ks řídicí jednotky zn. Bosch ev. č. 038906019FC,
- IV. 3 ks dálkového ovládání (2 ks černé barvy zn. NICE, ev. č. 0682 + 1 ks modré barvy)
1 ks klíče s dálkovým ovládáním se znakem vozidla zn. AUDI,
2 ks klíče k voz. Škoda, bez dálkového ovládání,
1 ks dálkového ovládání k vozidlu se štítkem ev. č. 031928179325,
1 ks klíče k mot. voz. Škoda bez dálkového ovl. s kusem zámku od mot. vozidla,
1 ks zámku k mot. vozidlu šedé barvy,
- V. 5 ks vodičů-kabelů s koncovkami,
- VI. 1 ks krabičky s LCD displayem černé barvy s koncovkou,
- VII. 1 ks chladiče s ventilátorem,
- VIII. 1 ks baterie 12 V + bílá krabička s anténkou a stříbrná krabička s anténkou,
- IX. krabička černé barvy s koncovkou,
- X. 9 ks železných přípravků k rozlomení zámku,
- XI. 1 ks klíče k mot. vozidlu zn. Škoda se zámkem a štítkem ev. č. 0076204360S v igelitovém sáčku,
- XII. 1 ks klíče se zámkem k mot. voz. zn. Škoda a štítkem ev. č. 0076203704T,
- XIII. 1 ks klíče k mot. vozidlu zn. Škoda se zámkem v igelitovém sáčku,
- XIV. 1 ks klíče k mot. vozidlu zn. Škoda se štítkem ev. č. 00762020070,
- XV. 2 ks klíče k mot. vozidlu zn. Škoda s 1 ks zámkem a se štítkem ev. č. 0076204313Q v igel. sáčku,
- XVI. 2 ks kabelů černé barvy s koncovkami,

- XVII. finanční hotovost ve výši 70.000 - Kč (8 ks bankovek po 5.000 - Kč, 15 ks bankovek po 2.000 - Kč),
- XVIII. 1 ks mobilního telefonu zn. NOKIA 3410, šedé barvy, zapnutý,
- XIX. 1 ks mobilního telefonu zn. NOKIA 3410, IMEI 355024004052271, SIM karta Oskar č. 0505242804117,
- XX. 1 ks mobilního telefonu zn. SIEMENS A 70, zapnutý,
- XXI. 1 ks mobilního telefonu zn. SIEMENS A 70, IMEI 35634300125937, SIM síť Oskar v. č. 0303022764510,
- XXII. 1 ks mobilního telefonu zn. SIEMENS A 57, IMEI 354247001246015, SIM síť Oskar 0404302173359,
- XXIII. 1 ks mobilního telefonu zn. NOKIA 2600, IMEI 357619002707129, SIM síť T v. č. 8942001053638772981,
- XXIV. 1 ks mobilního telefonu zn. NOKIA 3410, IMEI 352514003418252, SIM VODAFONE v. č. 0508092436055,
- XXV. 1 ks mobilního telefonu zn. NOKIA 3100, IMEI 355043001196741, SIM T v. č. 0942001043678673090,
- XXVI. 1 ks mobilního telefonu zn. NOKIA 6210 - zapnutý,
- XXVII. 1 ks mobilního telefonu zn. NOKIA 6210, IMEI 449337202324401, SIM síť Oskar v. č. 0502032338604,
- XXVIII. finanční hotovost ve výši 3.800 - Kč (3x bankovky po 1.000 - Kč, 1x po 500 - Kč, 1x po 200 - Kč a 1x po 100 - Kč),
- XXIX. [číslo pasu] na jméno [jméno] [příjmení], nar.: [datum], průkaz zdravotního pojištění MV ČR na jméno [jméno] [příjmení], nar.: [datum], [číslo].

Podle § 43 odst. 2 tr.zákoníku se zrušuje výrok o upuštění od uložení souhrnného trestu podle § 37 tr.zákona z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 26.října 2011, sp.zn. 24T 75/2011.

Obžalovaný [jméno] [příjmení]

se při nezměněném výroku o vině trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr.zákona č. 140/1961 Sb. odsuzuje podle § 247 odst. 3 tr. zákona a § 37a tr.zákona ke společnému trestu odnětí svobody v trvání dvou (2) let.

Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 tr. zákona se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání dvacetidvou (22) měsíců.

Obžalovaný [jméno] [příjmení]

se při nezměněném výroku o vině trestným činem podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr.zákona č. 140/1961 Sb. účinného v době spáchání odsuzuje podle § 251 odst. 2 tr. zákona a § 37a tr.zákona ke společnému trestu odnětí svobody v trvání je dnoho (1) roku adevíti (9) měsíců.

Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 tr. zákona se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání t ř í (3) roků.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. jsou obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] povinni společně a nerozdílně na náhradě škody zaplatit poškozenému [titul]. [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], částku 213.700 Kč.

Podle § 256 tr.ř. se odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], jakož i poškozeného [titul]. [jméno] [příjmení] ohledně obžalovaného [jméno] [příjmení] zamítají.

Odůvodnění:

Obžalobou Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové ze dne 10.4.2008 byla stíhána skupina 20ti osob pro rozsáhlou majetkovou trestnou činnost spočívající v krádežích osobních motorových vozidel a v následné nelegální dispozici s nimi. O části stíhané trestné činnosti již bylo pravomocně rozhodnuto rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12.3.2010, sp.zn. 4T 3/2008, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 18. května 2011, sp.zn. 9 To 5/2011, dílem odsuzujícími a dílem zprošťujícími výroky. O zbývajících částech obžalobou stíhané trestné činnosti, a to na podkladě zrušujících výroků citovaného rozsudku odvolacího soudu, bylo rozhodnuto napadeným rozsudkem ze dne 14. září 2011, sp.zn. 4 T 3/2008. Takto bylo znovu rozhodnuto ohledně osmi obžalovaných následujícím způsobem:

Nejprve rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12.3.2010, sp.zn. 4T 3/2008, ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 18.5.2011, sp.zn. 9 To 5/2011, byl podle § 45 odst. 1 tr.zákoníku a § 37a tr.zákona zrušen ve výroku o vině, trestu, jakož i v dalších výrocích, které mají ve výroku o vině svůj podklad, ohledně obžalovaných

- [titul]. [jméno] [příjmení] ve výroku o vině jednak trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr.zákona v bodě ad 2, jednak zločinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 5 písm. a) tr.zákona, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr.zákona, v bodech ad 3, 4, 5, 7, 9, 10, 12, 14, 15, 17, 20, 22, 24, 26, 29, 31, 33, 35, 38, 40, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 50, 52, 53, 54, 55,

- [jméno] [příjmení] ve výroku o vině trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr.zákona v bodě ad 2,

- [jméno] [příjmení] ve výroku o vině trestným činem podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr.zákona v bodech ad 11, 23, 39 a 41.

Poté krajský soud o vině a trestu nově rozhodl tak, že

1) obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení]

byl uznán vinným v bodě ad 1) trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr.zákona č. 140/1961 Sb., v bodech ad 2, 3) dalším trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b),e), odst. 3 písm. b) tr.zákona č. 140/1961 Sb., a konečně pod body ad 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 34, 35, 37, 39, 40, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 50 a 52) zločinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 5 písm. a) tr.zákoníku č. 40/2009 Sb., dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr.zákoníku;

za tyto trestné činy, jakož i za trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b),e), odst. 2 tr.zákona, jímž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12.3.2010, sp.zn. 4T 3/2008, ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 18.5.2011, sp.zn. 9 To 5/2011, v bodě ad) 1 odsuzující části rozsudku,

byl odsouzen podle § 205 odst. 5 tr.zákoníku (ve výroku rozsudku nedopatřením uvedeno ust. § 209 odst. 5 tr.zákoníku) za použití § 43 odst. 1 a § 45 odst. 1 tr.zákoníku k úhrnnému a společnému trestu odnětí svobody v trvání osmi roků nepodmíněně se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. d) tr.zákoníku a podle § 70 odst. 1 písm. c) tr.zákoníku k trestu propadnutí věcí specifikovaných ve výroku napadeného rozsudku (notebook, řídicí jednotka, dálkové ovládání, klíče k vozidlům, mobilní telefony, finanční hotovost, cestovní pas).

Trestné činnosti se podle výroku rozsudku dopustil tím, že

ad 1) dne 22.1.2002 v Pardubicích společně s [jméno] [příjmení] odcizil osobní motorové vozidlo zn. VW Passat, rz. PUP 11-56, majitele CAC Leasing, a.s., Praha 5, v hodnotě 553.400 Kč, včetně věcí zde uložených v hodnotě 15.310 Kč,

ad 2) dne 5.5.2004 ve Špindlerově Mlýně společně s [jméno] [příjmení] odcizil osobní motorové vozidlo zn. VW Golf 1,9, TDi, rz. BHX 18-80, majitele [jméno] [příjmení], v hodnotě 215.400 Kč, dále jednu dětskou sedačku v hodnotě 1.200 Kč, čímž způsobil celkovou škodu ve výši 216.600 Kč, ačkoliv byl rozsudkem Okresního soudu v Přerově ze dne 24.10.2003 sp.zn. 5 T 66/2003, pravomocně odsouzen pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr.zák.,

ad 3) dne 16.7.2004 ve Špindlerově Mlýně společně s [jméno] [příjmení] odcizil osobní motorové vozidlo zn. Škoda Superb, rz. SDL-NA 36, majitele – firmy STAHL-Maschinen-und Anlagenbau Stendal GmbH v hodnotě 689.900 Kč, včetně věcí zde uložených v hodnotě 11.835 Kč, ačkoliv byl rozsudkem Okresního soudu v Přerově ze dne 24.10.2003, sp.zn. 5 T 66/2003, pravomocně odsouzen pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr.zák.,

ad 4-9, 11, 12, 14, 16, 17, 18, 20-30, 32, 34, 35, 37, 39-42, 44-47, 49, 50 a 52) v době od 15.2.2005 do 5.11.2005 dílem sám, dílem ve spolupachatelství s další osobou na různých místech České republiky odcizil celkem 38 osobních motorových vozidel, včetně věcí v nich uložených, čímž způsobil celkovou škodu ve výši 12.702.820 Kč, ačkoliv byl rozsudkem Okresního soudu v Přerově ze dne 24.10.2003, sp.zn. 5T 66/2003, pravomocně odsouzen pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr.zák.

2) Obžalovaný [jméno] [příjmení]

byl uznán vinným v bodě ad 1) trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr.zákona č. 140/1961 Sb., v bodech ad 2, 3) druhým trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr.zákona č. 140/1961 Sb. a odsouzen podle § 247 odst. 3 tr.zákona za užití § 35 odst. 1 tr.zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou roků, jehož výkon mu byl podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1, odst. 2 tr.zákona podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou roků.

Trestné činnosti se podle výroku dopustil tím, že

ad 1) dne 22.1.2002 v Pardubicích společně s [titul]. [jméno] [příjmení] odcizil osobní motorové vozidlo zn. VW Passat, rz. PUP 11-56, majitele CAC Leasing, a.s., Praha 5, v hodnotě 553.400 Kč, včetně věcí zde uložených v hodnotě 15.310 Kč,

ad 2) dne 5.5.2004 ve Špindlerově Mlýně společně s [titul]. [jméno] [příjmení] odcizil osobní motorové vozidlo zn. VW Golf 1,9, TDi, rz. BHX 18-80, majitele [jméno] [příjmení], v hodnotě 215.400 Kč, dále jednu dětskou sedačku v hodnotě 1.200 Kč, čímž způsobil celkovou škodu ve výši 216.600 Kč,

ad 3) dne 16.7.2004 ve Špindlerově Mlýně společně s [titul]. [jméno] [příjmení] odcizil osobní motorové vozidlo zn. Škoda Superb, rz. SDL-NA 36, majitele – firmy STAHL-Maschinen-und Anlagenbau Stendal GmbH v hodnotě 689.900 Kč, včetně věcí zde uložených v hodnotě 11.835 Kč.

3) Obžalovaný [jméno] [příjmení]

byl uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr.zákona (body ad 6,8,9,11,12,14,17,18,21,25,26,27,28) a trestným činem podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a) tr.zákona (ad 43,51) a odsouzen podle § 247 odst. 3 tr.zákona za užití § 35 odst. 1 tr.zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří roků a 6 měsíců s výkonem ve věznici s ostrahou podle § 39a odst. 2 písm. c) tr.zákona.

Podle výroku rozsudku se uvedené trestné činnosti dopustil společně s obžalovaným [titul]. [jméno] [příjmení] tím, že

ad 6) dne 17.5.2005 v Kolíně v Kremličkově ulici odcizil osobní motorové vozidlo značky Škoda Felicia Combi, rz. 2S9 1757, v hodnotě 133.200 Kč, majitele [jméno] [příjmení], včetně věcí uvnitř uložených,

ad 8) v době od 20.30 hod. dne 2.6.2005 do 07.00 hod. dne 3.6.2005 v Chrudimi v ulici Na Větrníku, odcizil osobní motorové vozidlo značky VW Sharan, rz. 2E23488, v hodnotě 231.400 Kč, majitele [jméno] [příjmení], včetně věcí uvnitř uložených,

ad 9) v době od 18.30 hod. dne 13.6.2005 do 06.45 hod. dne 14.6.2005 v Pardubicích, náměstí Dukelských Hrdinů, odcizil osobní motorové vozidlo značky Ford Galaxy, rz. 2E1 1342, v hodnotě 623.100 Kč, majitele firmy CAC Leasing, a.s., včetně věcí uvnitř uložených,

ad 11) dne 14.6.2005 v Seči před hotelem Jizerka, odcizil osobní motorové vozidlo značky Škoda Octavia, rz. AKN14-74, v hodnotě 155.800 Kč, majitele ČSOB, a.s., včetně věcí uvnitř uložených,

ad 12) dne 17.6.2005 ve Vrchlabí v ulici 5. Května, odcizil osobní motorové vozidlo značky Škoda Octavia Combi, rz. 1H0 6670, v hodnotě 270.000 Kč, majitele firmy D & D Elektromont, s.r.o., včetně věcí uvnitř uložených,

ad 14) v době od 22.00 hod. dne 12.6.2005 do 07.00 hod. dne 17.6.2005 v Pardubicích v ulici Ludmily Malé, odcizil osobní motorové vozidlo značky Škoda Fabia, rz. 1E4 6224, v hodnotě 213.700 Kč, majitele [titul]. [jméno] [příjmení],

ad 17) v době od 23.00 hod. dne 17.7.2005 do 08.45 hod. dne 18.7.2005 ve Vrchlabí ve Valteřícké ulici, odcizil osobní motorové vozidlo značky Seat Cordoba Vario, rz. NWM-C 886, v hodnotě 212.200 Kč, majitelky [příjmení] [jméno], občanky SRN, včetně věcí uvnitř uložených,

ad 18) v době od 15.30 hod. dne 19.7.2005 do 12.25 hod. dne 20.7.2005 ve Vrchlabí před hotelem Labuť, odcizil osobní motorové vozidlo značky Škoda Octavia Combi, rz. SBK-I 589, v hodnotě 347.100 Kč, majitele [příjmení] [příjmení], občana SRN, včetně věcí uvnitř uložených,

ad 21) v době od 20.00 hod. dne 21.7.2005 do 10.30 hod. dne 22.7.2005 v Pardubicích v Prodloužené ulici, odcizil osobní motorové vozidlo značky Škoda Felicia Pick-up, rz. PUN 59-06, v hodnotě 113.900 Kč, majitele firmy Essox, s.r.o., včetně věcí uvnitř uložených,

ad 25) dne 30.7.2005 v Benecku před hotelem Belevue, odcizil osobní motorové vozidlo značky Škoda Fabia Combi, rz. BZR 4889, v hodnotě 230.900 Kč, majitele firmy Bomar, s.r.o., včetně věcí uvnitř uložených,

ad 26) v době od 22.45 hod. dne 2.8.2005 do 08.15 hod. dne 3.8.2005 ve Špindlerově Mlýně před hotelem Start, odcizil osobní motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, rz. SG 113822, v hodnotě 299.000 Kč, majitele [příjmení] [příjmení], občana Švýcarské konfederace, včetně věcí uvnitř uložených,

ad 27) v době od 22.30 hod. dne 12.8.2005 do 07.30 hod. dne 13.8.2005 ve Strážném před objektem č.p. 146, odcizil osobní motorové vozidlo zn. Seat Alhambra, rz. FR -286 R, v hodnotě 205.400 Kč, majitele [příjmení] [příjmení], občana Spolkové republiky Rakousko, včetně věcí uvnitř uložených,

ad 28) v době od 23.59 hod. dne 16.8.2005 do 11.00 hod. dne 17.8.2005 v Pardubicích ve Sladkovského ulici, odcizil osobní motorové vozidlo, zn. VW Sharan, rz. 1L135BR, v hodnotě 498.100 Kč, majitele firmy Porsche Bank AG, včetně věcí uvnitř uložených,

ad 43) dne 30.9.2005, ačkoliv si byl vědom pravého původu motorového vozidla značky VW Golf, rz. V-MY 555, majitele [jméno] [jméno] [jméno] [příjmení], občana SRN, toto vozidlo

v hodnotě 328.600 Kč převzal za přesně nezjištěnou finanční hotovost od obžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení] a s vozidlem naložil nezjištěným způsobem,

ad 51) dne 4.11.2005, ačkoliv si byl vědom pravého původu motorového vozidla značky Škoda Fabia, rz. 2H2 7007, majitele firmy GE Capital Leasing, a.s., toto vozidlo v hodnotě 198.100 Kč převzal za částku 25.000 Kč od obžalovaného [titul] [jméno] [příjmení] a s vozidlem naložil nezjištěným způsobem.

4) Obžalovaný [jméno] [příjmení]

byl uznán vinným trestným činem podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr.zákona účinného v době činu (ad 10, 19, 31, 33, 36, 38, 48) a odsouzen podle § 251 odst. 2 tr.zákona k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku a šesti měsíců, jehož výkon byl obžalovanému podle § 58 odst. 1 a § 60a odst. 1, 2 tr.zákona podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří roků. Dále byl obžalovanému podle § 53 odst. 1 a § 54 odst. 1 tr.zákona uložen trest peněžitý ve výši 150.000 Kč a podle § 54 odst. 3 tr.zákona pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání tří měsíců.

Uvedené trestné činnosti se podle výroku rozsudku dopustil tím, že

ad 10) dne 14.6.2005, ačkoliv si byl vědom pravého původu motorového vozidla zn. Ford Galaxy WGR, rz. 2E1 1342, tehdejšího majitele – firmy CAC Leasing, a.s. Praha, tedy, že vozidlo bylo odcizeno, toto vozidlo v hodnotě 623.100 Kč převzal od [titul]. [jméno] [příjmení], jemuž za něj uhradil částku 50.000 Kč a dále s ním naložil nezjištěným způsobem,

ad 19) dne 20.7.2005, ačkoliv si byl vědom pravého původu motorového vozidla zn. Škoda Octavia Comby 1,9 TDi Elegance, rz. SBK-I 589, tehdejšího majitele [příjmení] [příjmení], občana SRN, tedy, že vozidlo bylo odcizeno, toto vozidlo v hodnotě 347.100 Kč v obci Štěpánov u Choltic převzal od [titul]. [jméno] [příjmení] za částku 40.000 Kč a toto vozidlo následně prodal neznámé osobě za částku 1 20.00 Kč,

ad 31) dne 11.9.2005, ačkoliv si byl vědom pravého původu motorového vozidla zn. VW Sharan Combi 1,9 TDi, rz. HAM-UD 11, tehdejšího majitele [jméno] [jméno], občana SRN, tedy, že vozidlo bylo odcizeno, toto vozidlo v hodnotě 560.700 Kč v obci Štěpánov u Choltic převzal od [titul]. [jméno] [příjmení] za nezjištěnou částku a následně vozidlo prodal po příslušných úpravách [jméno] [příjmení] za částku 280.000 Kč,

ad 33) dne 15.9.2005, ačkoliv si byl vědom pravého původu motorového vozidla zn. VW Golf 1,9 TDi, rz. 41-FB-DT, majitele [příjmení] [jméno] [příjmení] [příjmení], občana Nizozemského království, tedy, že vozidlo bylo odcizeno, vozidlo v hodnotě 223.300 Kč v obci Štěpánov u Choltic převzal od [titul]. [jméno] [příjmení] společně s [jméno] [příjmení], který u vozidla upravil jeho VIN a obžalovaný [příjmení] vozidlo prodal neznámé osobě za částku 150.000 Kč,

ad 36) dne 17.9.2005, ačkoliv si byl vědom pravého původu motorového vozidla značky VW Passat Variant Comby, rz. BZCC279, tehdejšího majitele [jméno] [jméno] [příjmení], občana SRN, toto vozidlo v hodnotě 389.200 Kč převzal od obžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení] za nezjištěnou částku a toto vozidlo prodal neznámé osobě za částku 180.000 Kč,

ad 38) společně s [jméno] [příjmení] dne [datum], ačkoliv si byli vědomi pravého původu motorového vozidla značky Ford Galaxy Combi, rz. WIL-WR 148, tehdejšího majitele [jméno] [příjmení], občana SRN toto vozidlo v hodnotě 772.400 Kč nejprve [jméno] [příjmení] částečně rozebral, poté vozidlo převzal [jméno] [příjmení] za účelem jeho dalšího prodeje, k čemuž již nedošlo z důvodu zajištění orgány Policie ČR,

ad 48) společně s [jméno] [příjmení] dne 20.10.2005, ačkoliv si byli vědomi pravého původu osobního motorového vozidla značky Škoda Octavia Combi, rz. VT25304, tehdejšího majitele [jméno] [příjmení] [příjmení], občana Dánského království, toto vozidlo v hodnotě 449.900 Kč

nejprve [příjmení] [příjmení] ukryl do garáže u penzionu Bertík v Lánově, okres Trutnov, následně vozidlo převzal od obžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení] za blíže nezjištěnou finanční hotovost a dále s vozidlem naložil nezjištěným způsobem.

5) Obžalovaný [jméno] [příjmení]

byl uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst.1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr.zákona (ad 39,42,44,46,47) a odsouzen podle § 247 odst. 3 tr.zákona k trestu odnětí svobody v trvání dvou roků a šesti měsíců, jehož výkon byl obžalovanému podle § 58 odst. 1 a § 60a odst. 1, 2 tr.zákona podmíněně odložen na zkušební dobu čtyř roků a nad obžalovaným byl vysloven dohled. Podle § 60a odst. 3 tr.zákona a § 26 odst. 4 tr.zákona v rámci dohledu byla obžalovanému uložena povinnost podrobit se vhodnému programu sociálního výcviku a převýchovy tak, jak bude stanoven příslušným probačním úředníkem.

Podle výroku rozsudku se obžalovaný trestné činnosti dopustil společně s obžalovaným [titul]. [jméno] [příjmení] tak, že

ad 39) dne 27.9.2005 v Hradci Králové v Hrubínově ulici odcizil zaparkované osobní motorové vozidlo značky Škoda Felicia, rz. SYE89-92, v hodnotě 93.400 Kč tehdejšího majitele [jméno] [příjmení], včetně věcí uvnitř uložených v celkové hodnotě 94.710 Kč,

ad 42) dne 30.9.2005 v Peci pod Sněžkou na parkovišti před hotelem Hořec odcizil zaparkované osobní vozidlo značky VW Golf, rz. V-MY555, v hodnotě 328.600 Kč, majitele [jméno] [jméno] [jméno] [příjmení], včetně věcí uvnitř uložených v celkové hodnotě 31.370 Kč,

ad 44) dne 10.10.2005 v Harachově před hotelem Karolína odcizil osobní motorové vozidlo značky Audi A6, rz. HST-NR59, v hodnotě 554.300 Kč, majitelky [jméno] [příjmení], občanky SRN, včetně věcí uvnitř uložených v celkové hodnotě 7.690 Kč,

ad 46) v době od 17.00 hod. dne 9.10.2005 do 15.00 hod. dne 13.10.2005 v Harachově před bistroem „U Somra“ odcizil osobní motorové vozidlo značky VW Transporter, rz. B-CT 1015 v hodnotě 114.900 Kč, majitele [jméno] [jméno] [příjmení], občana SRN, včetně věcí uvnitř uložených v celkové hodnotě 750 Kč,

ad 47) dne 20.10.2005 ve Vrchlabí na náměstí Míru odcizil osobní motorové vozidlo značky Škoda Octavia Combi, rz. VT25304, v hodnotě 449.900 Kč, majitele [jméno] [příjmení] [příjmení], včetně věcí uvnitř uložených v celkové hodnotě 38.980 Kč.

6) Obžalovaný [jméno] [příjmení]

byl uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr.zákona (ad 49, 50) a odsouzen podle § 247 odst. 3 tr.zákona k trestu odnětí svobody v trvání dvou roků, jehož výkon byl podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1, 2 tr.zákona podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří roků.

Trestná činnost obžalovaného podle výroku rozsudku spočívala v tom, že společně s obžalovaným [titul]. [jméno] [příjmení]

ad 49) v době od 17.00 hod. dne 2.11.2005 do 07.15 hod. dne 3.11.2005 ve Vrchlabí, na parkovišti v ulici Krbalova, okres Trutnov odcizil zaparkované osobní motorové vozidlo značky VW Golf 4, rz. ANATP888, v hodnotě 402.200 Kč, tehdejšího majitele – firmy VW Leasing GmbH, včetně věcí uvnitř uložených v celkové hodnotě 3.290 Kč,

ad 50) v době od 20.30 hod. dne 3.11.2005 do 06.30 hod. dne 4.11.2005 ve Vrchlabí na parkovišti v ulici Labská, okres Trutnov odcizil zaparkované osobní motorové vozidlo značky Škoda Fabia, rz. 2H2 7007, v hodnotě 198.100 Kč, tehdejšího majitele GE Capital Leasing, a.s., včetně věcí uvnitř uložených v hodnotě 18.470 Kč.

7) Obžalovaný [jméno] [příjmení]

byl uznán vinným trestným činem podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a) tr.zákona (ad 13) a odsouzen podle § 251 odst. 1 tr.zákona k trestu odnětí svobody v trvání dvou měsíců a výkon trestu mu byl podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1, 2 tr.zákona podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku.

Podle zjištění napadeného rozsudku se činu dopustil tak, že

ad 13) dne 17.6.2005, ačkoliv si byl vědom pravého původu motorového vozidla značky Škoda Octavia Combi. rz. 1H0 6670, majitele firmy D & D Elektromont, s.r.o., toto vozidlo v hodnotě 270.000 Kč převzal od obžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení], jemuž za něj uhradil nezjištěnou částku, a s vozidlem naložil nezjištěným způsobem.

8) Obžalovaný [jméno] [příjmení]

byl uznán vinným trestným činem podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a) tr.zákona (ad 15) a odsouzen podle § 251 odst. 1 tr.zákona k trestu odnětí svobody v trvání dvou měsíců, jehož výkon byl obžalovanému podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1, 2 tr.zákona podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku.

Trestného činu se dopustil tím, že

ad 15) dne 17.6.2005, ačkoliv si byl vědom pravého původu motorového vozidla vozidla značky Škoda Fabia, rz. 1E4 6224, majitele [titul]. [jméno] [příjmení], toto vozidlo v hodnotě 213.700 Kč převzal od [titul]. [jméno] [příjmení], jemuž uhradil přesně nezjištěnou částku a s vozidlem naložil nezjištěným způsobem.

(Popis skutkového děje z rozsudku je krácen).

Proti tomuto rozsudku v zákonem předepsané lhůtě podali odvolání jednak všichni obžalovaní, a to proti výroku o vině i trestu, vyjma obžalovaných [titul]. [příjmení] a [příjmení], kteří své odvolání omezili toliko na výrok o trestu, jednak poškozený [titul]. [příjmení] v neprospěch obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

První odvolatel, obžalovaný [jméno] [příjmení], svým odvoláním útočí toliko proti výroku o trestu, který označil za nepřiměřeně přísný. Je přesvědčen, že jeho doznání, které s ohledem na povahu ostatního důkazního materiálu je rozhodující a napomohlo objasnění celé věci, mělo vést k uložení trestu odnětí svobody více při spodní hranici zákonné trestní sazby. Ke stupni společenské škodlivosti při stanovení druhu trestu nelze přihlížet a způsobený následek se projevil již v použité trestní sazbě a nesmí mu být přičítán dvakrát. Rovněž není zřejmé, proč míra jeho zavinění je považována za zásadní a vedla k uložení trestu výrazně přísnějšího než u ostatních obviněných. V závěru odvolání navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen ve výroku o trestu a aby mu byl uložen trest odnětí svobody při spodní hranici zákonné trestní sazby.

Druhý odvolatel, obžalovaný [jméno] [příjmení], ve svém odvolání především vytkl vadu spočívající v tom, že byl pod bodem ad 1 výroku rozsudku uznán vinným krádeží osobního motorového vozidla značka VW Passat, majitele firmy C a C Leasing, a.s., dne 22.1.2002, ačkoliv původním rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12.3.2010 byl pro tento skutek podle § 226 písm. c) tr.ř. pravomocně zproštěn, neboť odvolání státního zástupce a zrušující výrok odvolacího soudu se tohoto skutku netýkaly. Z tohoto důvodu je napadený rozsudek zjevně nesprávný, v rozporu se zásadou zákazu reformationis in peius. Pokud jde o vinu skutkem ad 2, byla jeho vina pravomocně vyslovena již dřívějším pravomocným odsuzujícím rozsudkem. Naproti tomu v bodě ad 3 (krádež vozidla Škoda Superb ve Špindlerově Mlýně dne 16.7.2004) vinu popřel a žádné důkazy jej neuvěřují. Spoluobžalovaný [titul]. [příjmení] krádež tohoto vozidla nedoznal a z kamerového systému byl zajištěn pouze záznam ze dne 15.7.2004 ve 22.16 hod. odjíždějícího vozidla Škoda bez bližšího určení, před nímž jede osobní motorové vozidlo značky Ford, které bylo zaznamenáno i při příjezdu v 21.49 hod. Tento záznam nezachycuje odcizené vozidlo Škoda Superb a žádným způsobem nedokládá skutečnost, že toto vozidlo

odcizil on se spoluobžalovaným [titul]. [příjmení]. Žádný jiný relevantní důkaz již nebyl předložen. Tyto skutečnosti krajský soud v odůvodnění rozsudku nezohlednil a naopak chybně uvedl, že vyšel z usvědčující výpovědi [titul]. [příjmení] a z kamerových záznamů. Navrhl proto, aby byl pro tento skutek obžaloby zproštěn podle § 226 písm. c) tr.ř. V závěru odvolání vyslovil konečný návrh, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve všech jeho nepravomocných výrocích o vině a trestu a nově rozhodl v intencích podaného odvolání.

Obžalovaný [jméno] [příjmení] svoje odvolání směřuje proti výroku o vině, tím i o uloženém trestu. Zdůraznil, že původním rozsudkem byl zproštěn obžaloby v celém rozsahu s odůvodněním, že jeho obvinění neodpovídá úroveň důkazního řízení. Jeho trestná činnost je datována od 17.5.2005. Sám uvedl, jak se seznámil se spoluobžalovaným [titul]. [příjmení], což nemělo základ v budoucí spoluúčasti na odcizování motorových vozidel. [titul]. [příjmení] provázel na jeho služebních cestách a vyřizoval pro něho záležitosti, které požadoval. Nikdy nejednal s přímým ani s nepřímým úmyslem odcizit motorová vozidla. Někdy od [titul]. [příjmení] obdržel i finanční odměnu, která ovšem nerepresentovala účast na trestné činnosti, ale výpomoc s ohledem na jeho životní situaci. Proti tomuto tvrzení nemohou obstát výpovědi o nějakém blondákově, který řídil zelené motorové vozidlo a který měl svého času zlomenou ruku. V jeho případě neexistuje žádný odposlech, natož aby jím byl usvědčován. Dále obžalovaný [příjmení] namítl nedostatečný popis jednotlivých skutků, když konkrétní jednání má podstatný vliv na právní kvalifikaci. Neobstojí tedy tvrzení, že někomu dělal, „zed“. K výpovědi obžalovaného [titul]. [příjmení] zdůraznil, že ten zpočátku nevypovídal, byl dokonale informován o důkazní situaci v přípravném trestním řízení a tomu posléze přizpůsobil svoji výpověď, která byla motivací pro jeho podmíněné propuštění z výkonu trestu. Po propuštění jsou jeho výpovědi natolik konkrétní a věcné, že je to v praxi neobvyklé. Odvolatel dále tuto výpověď označil za tendenční, účelovou, nepravdivou a pro potřeby trestního řízení i nepoužitelnou. Toto hodnocení odůvodňuje tím, že popis některých událostí [titul]. [příjmení] neodpovídá skutečnosti. Proto odkazuje na svoji obhajobu a zdůrazňuje nutnost aplikace zásady in dubio pro reo. Přestože je mu přičítána škoda převyšující 3 miliony Kč, nebylo nikdy zjištěno, že by disponoval většími finančními prostředky či majetkem a naopak většina osob se shodla na tom, že byl bez finančních prostředků. V závěru odvolání shrnul, že se žádné trestné činnosti nedopustil a navrhl Vrchnímu soudu v Praze, aby jej v celém rozsahu obžaloby zprostil ve smyslu § 226 písm. c) tr.ř.

Obžalovaný [jméno] [příjmení] svým odvoláním napadl toliko výrok o peněžitém trestu. Uvedl, že se nachází po dlouhou dobu v těžké životní situaci. Jeho zdravotní stav mu nedovoluje vykonávat jakoukoliv dlouhodobou práci, trpí středně těžkým astmatem, léčí se na plicním oddělení a již několik roků je na úřadu práce nebo v pracovní neschopnosti. Z tohoto důvodu není schopen tak vysokou částku ani do budoucna zaplatit. Nyní si žádá o částečný invalidní důchod, neboť žádnou práci není schopen dlouhodobě vykonávat. Má sníženou pracovní schopnost a nemá žádné finanční prostředky na právního zástupce. Je nemajetný, bez pravidelného příjmu. Navrhl proto, aby odvolací soud uložený peněžitý trest v napadeném rozsudku zrušil. K podanému odvolání jako přílohy připojil rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti od 1.11.2011, rozvázání pracovního poměru ve zkušební době dne 30.12.2011, potvrzení o zdravotním stavu ze dne 17.8.2011, rozhodnutí Městského úřadu Chrudim o výši příspěvku na živobytí z 15.11.2011, rozhodnutí Úřadu práce v Chrudimi o příspěvku v nezaměstnanosti ze dne 11.5.2009 a ze dne 14.1.2011, potvrzení Úřadu práce – krajské pobočky v Pardubicích o vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání ze dne 7.10.2011, oznámení Městského úřadu Chrudim o přiznání příspěvku na živobytí ze dne 4.5.2011 a potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Chrudim o době pobírání nemocenských dávek ze dne 10.1.2011.

Naproti tomu další odvolatel, [jméno] [příjmení], svým odvoláním napadl celý výrok o vině i trestu. Uvedl, že obžalobou mu bylo kladeno za vinu celkem 10 skutků krádeže, z čehož o pěti bylo pravomocně rozhodnuto zprošťujícím výrokem. Ohledně zbývajících pěti skutků bylo po zrušení zprošťujícího rozsudku provedeno nové řízení, v němž bylo doplněno dokazování pouze

o plánek místa činu v obci Rybitví. Ve vztahu k němu nedošlo oproti původnímu řízení k žádné změně. Přesto v novém rozhodnutí soud I.stupně vyhodnotil výpověď obžalovaného [příjmení] diametrálně rozdílně a považuje ji za usvědčující důkaz vůči němu. Jiný důkaz není, neboť kamerový záznam příjezdů a odjezdů motorových vozidel u pronajaté garáže neprokazuje totožnost řidičů. Zdůraznil, že [titul]. [příjmení] v trestním řízení nejprve nevypovídal a svůj postoj změnil až po svém podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Závěr krajského soudu o „pravdivosti“ výpovědi [titul]. [příjmení] není ničím podložen. Naopak postupné údaje v jeho výpovědi svědčí o tom, že začal spolupracovat s policií účelově výměnou za to, že bude ponechán na svobodě, což mu umožnilo uprchnout a trestnímu řízení se dosud vyhýbat. Vůči němu je procesně účinná pouze jediná výpověď [titul]. [příjmení] ze dne 13.12.2006, v níž se podrobněji vyjádřil pouze k jedinému skutku. Najednou po více než roce trestního stíhání si vzpomněl, že se tohoto skutku dopustil právě s ním, ačkoliv se spolu znají již delší dobu. Obecně popsal jejich spolupráci tak, že [příjmení] kradl vozidla a on mu dělal tzv. zeď. Podrobnosti o tom, kdy se seznámili a kolik zaplatil za krádež, si však nepamatoval. Ohledně dalších skutků uvedl pouze to, že se jich dopustil s ním, avšak žádné další konkrétní skutečnosti neuvedl. Tuto jedinou výpověď lze hodnotit pouze jako stručnou a nepřesnou, chybí přesný popis místa, času a okolností krádeže, jak bylo s vozidlem naloženo, jaký byl výtěžek apod. Také chybí vysvětlení, odkud měl vědět z jakých zdrojů auta pochází. V další části odvolání obžalovaný [příjmení] popsal, jakým způsobem ve svých dřívějších výpovědích [titul]. [příjmení] jej nepřesně označoval jako svého spolupachatele v krádežích aut, které jsou mu kladeny za vinu v napadeném rozsudku. [titul]. [příjmení] přiznal, že se s ním zná delší dobu, přesto na policii vypovídal způsobem, který zpochybňuje věrohodnost jeho výpovědi. Oba se vzájemně znali cca od roku 2002, proto ani okolnost, že [titul]. [příjmení] znal jeho bydliště, rodinné vazby a zaměstnání, pravdivost jeho výpovědi nepotvrzuje. Konečně upozornil, že žádné svědecké výpovědi ani listinné důkazy, které byly v trestním řízení provedeny, jeho vinu neprokazují. Navíc [titul]. [příjmení] uvedl, že přijel za ním na dobu cca jednoho týdne, avšak pěti skutků se s ním měl dopustit od 27.9.2005 do 20.10.2005, tj v době trvání cca 23 dní. [příjmení] sám se k žádné součinnosti s [titul]. [příjmení] při odcizování vozidel nedoznal a popírá, že by se vědomě dopustil stíhané trestné činnosti. Je pouze pravdou, že [titul]. [příjmení] ve dvou či třech případech poskytl na jeho žádost pomoc s odvozem vozidla, které dle sdělení [titul]. [příjmení] bylo dovezeno ze zahraničí. Podle jeho názoru existuje důkazní nouze, kterou nelze přelstít. Navrhl proto, aby napadené rozhodnutí bylo odvolacím soudem změněno tak, že v souladu se zásadou in dubio pro reo bude v celém rozsahu obžaloby zproštěn.

Též obžalovaný [jméno] [příjmení] podal odvolání proti výroku o vině a trestu. Zdůraznil, že dřívějším rozsudkem byl obžaloby zproštěn, přičemž zopakoval argumentaci soudu I.stupně, která ke zprošťujícímu výroku vedla. Dále ocitoval pasáže ze zrušujícího usnesení odvolacího soudu, které vnímá jako pokyn k tomu, jak má soud I.stupně důkazy hodnotit, konkrétně výpověď spoluobžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení]. V opakovaném hlavním líčení dne 25.8.2011 nebyly provedeny žádné nové důkazy, přesto krajský soud dospěl v jeho případě k opačnému výroku. Obžalovaný [příjmení] namítl, že tímto postupem odvolacího soudu a následně i prvostupňového soudu bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces podle § 263 odst. 7 tr.ř. Odvolací soud výslech obžalovaného [titul]. [příjmení] neprovedl, přesto však hodnotil věrohodnost jeho výpovědi jinak, než krajský soud. Svůj pokyn zaobalil do konstatování, že soud I.stupně musí hodnotit důkazy odpovědně. Soud I.stupně tento pokyn jasně pochopil a svoje vývody korigoval o 180 stupňů. Podle jeho názoru je hodnocení výpovědi obžalovaného [titul]. [příjmení] obsažené v původním rozsudku logičtější než hodnocení pozdější, uvedené v napadeném rozsudku. Je zřejmé, že výpověď [titul]. [příjmení] nebyla stálá a postupně se vyvíjela, což dle jeho názoru znamená, že výpověď měnil. Obžalovaný [příjmení] začal vypovídat až po svém podmíněném propuštění na svobodu. Není jasné, proč změnu postoje obžalovaného [příjmení] krajský soud vyhodnotil jako akt, jímž se jmenovaný rozhodl vypovídat pravdivě. Naopak lze dospět k závěru, že chtěl usvědčením ostatních

spoluobžalovaných vytvořit předpoklady k tomu, aby ho orgány činné v trestním řízení ponechaly na svobodě. Sám nepopírá, že se jednání skutečně zúčastnil, popírá však vědomost o tom, že se jednalo o krádež. Obžalovaný [příjmení] se nikdy konkrétně nevyjádřil k tomu, proč by měl vědět, že se jednalo o krádež a jakým způsobem ho o tom informoval. Obecně pouze uvedl, že mu dělal zeď a hlídal, on se však domníval, že se jednalo o vozidla, která měl obžalovaný [příjmení] oprávnění odvést, a proto mu pomáhal. Těžiště dokazování tedy spočívá v otázce, zda věděl, že se jedná o krádež vozidla a nikoliv o oprávněný odvoz. Při konfrontaci dvou výpovědí, tj. obžalovaného [příjmení] a jeho, byl původní postup soudu I.stupně v souladu se zásadou in dubio pro reo i v souladu s judikaturou Ústavního soudu (nález III. ÚS 20425/08). Z uvedených důvodů navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a obžaloby jej zprostil.

Obžalovaní [jméno] a [jméno] [příjmení] prostřednictvím svého společného obhájce ve svém odvolání brojí proti výroku o vině. Jsou přesvědčeni, že dřívější zprošťující rozsudek ohledně nich byl odvolacím soudem zrušen v rozporu se zákonem, neboť důvodem bylo pouze hodnocení sporné výpovědi obžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení], když žádný jiný důkaz neexistuje. Jediným důkazem proti nim je výpověď obžalovaného [příjmení] ze dne 6.10.2006, v níž oba obžalované usvědčuje, avšak neuvádí nic konkrétního. V této souvislosti upozornili na okolnost, že obžalovaný [příjmení] byl dne 8.9.2006 podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody a lze důvodně usuzovat na to, že k jeho propuštění došlo účelově s ohledem na potřebu odhalit jeho další rozsáhlou trestnou činnost a případné spolupachatele. Již tato skutečnost svědčí o jeho nevěrohodnosti, neboť na policii vypovídal necelý měsíc po svém propuštění, tedy v zajetí pocitu vděčnosti za to, že je na svobodě. Naproti tomu po výslechu dne 27.9.2006 při fotorekognici bratry Ženkovy nepoznal. Vzhledem ke zjištěné nevěrohodnosti výpovědi obžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení] tuto nelze vzít za usvědčující důkaz pro vinu obžalovaných. Protože žádný jiný důkaz neexistuje, oba shodně navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a rozhodnuto o jejich zproštění z obžaloby podle § 226 písm. c) tr.ř.

Poslední odvolatel, poškozený [titul]. [jméno] [příjmení], napadenému rozsudku vytkl absenci výroku o náhradě škody, která mu byla trestnou činností obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] způsobena. Původním rozsudkem krajského soudu ze dne 12.3.2010 mu byla přiznána náhrada škody pouze obžalovaným [titul]. [jméno] [příjmení], neboť druzí dva jmenovaní obžalovaní byli rozsudkem zproštěni. Sám se připojil s nárokem na náhradu škody včas a řádně a svůj nárok specifikoval v průběhu soudního řízení částkou 213.700 Kč, a to proti všem třem uvedeným obžalovaným. Je přesvědčen, že napadeným rozsudkem měla být všem třem obžalovaným povinnost k náhradě škody uložena, a to společně a nerozdílně. Krajský soud totiž v napadeném rozsudku v části A ohledně obžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení] zrušil i povinnost k náhradě škody, která mu byla původním rozsudkem uložena. Stalo se to tím, že byl zrušen výrok o vině, jakož i další výroky, které v něm mají svůj podklad a tedy i výrok o náhradě škody. Poškozený navrhl, aby z podnětu jeho odvolání byl napadený rozsudek doplněn o výrok, že obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] jsou povinni společně a nerozdílně mu zaplatit částku 213.700 Kč.

Intervenující státní zástupce u veřejného zasedání navrhl, aby odvolací soud zamítl odvolání obžalovaných [příjmení], [příjmení], [příjmení], [jméno] a [jméno] [příjmení], vyhověl odvolání poškozeného a ohledně obžalovaných [titul], [příjmení] a [příjmení] změnil rozsudek v jejich prospěch.

Vrchní soud v Praze podle § 254 odst. 1, odst. 2 tr.ř. z podnětu podaných odvolání přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, přezkoumal i správnost postupu řízení, které těmto výrokům předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, přihlížející i k vadám odvoláními nevytknutých, pokud měly vliv na správnost napadených výroků. Po projednání věci dospěl k následujícím závěrům.

Úvodem je třeba konstatovat, že krajský soud napadeným rozsudkem rozhodl poté, co jeho první rozsudek ve věci, dílem odsuzující a dílem zprošťující, byl v odvolacím řízení částečně potvrzen, částečně změněn a zčásti zrušen, přičemž věc byla vrácena v omezeném rozsahu k novému projednání a rozhodnutí. Důvodem částečného zrušení a vrácení věci byly nedostatky ve způsobu hodnocení výpovědi obžalovaných [titul]. [příjmení] a [jméno] [příjmení] a obrazových záznamů z kamerového systému. Vytknutou vadu odvolací soud spojil s pokynem na doplnění dokazování o plánek místa sledovaného kamerami a o ověření úrazu obžalovaného [jméno] [příjmení], když současně shledal provedené dokazování u hlavního líčení za dostatečné a představující spolehlivý a zákonný podklad pro rozhodnutí soudu o podané obžalobě. Po vrácení věci soud prvního stupně v podstatné části uložené pokyny respektoval; nově opatřil důkaz plánkem místa, které zachycovaly kamery a provedl nové hodnocení důkazů, které již plně odpovídá požadavkům ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř. Lze uzavřít, že celé přezkoumávané řízení splňuje všechny zákonné předpoklady jak z hlediska objasněnosti věci, tak z hlediska dodržení práv obžalovaných na obhajobu. Stále platí, že konání soudního řízení proti obžalovanému [titul]. [jméno] [příjmení] v režimu proti uprchlému podle § 302 tr.ř. a násl. od 5.11.2009 dosud je v souladu se zákonem. Ohledně jmenovaného obžalovaného se nic nezměnilo, což si odvolací soud aktuálně ověřil. Obžalovaný se stále zdržuje na neznámém místě a skrývá se před trestním postihem, proto zákonné podmínky pro konání řízení proti uprchlému nadále trvají. Skutkové a právní závěry soudu prvního stupně, s výhradou jediné vady, jež se týká obžalovaných [titul]. [příjmení] a [jméno] [příjmení] (viz dále), jsou zcela správné, úplné, mají oporu ve výsledcích provedeného dokazování a jsou také v souladu se zákonem. Byť odůvodnění napadeného rozsudku trpí určitou nepřehledností (zejména chybně zahrnuje části odůvodnění původního rozsudku), obsahuje konkrétní rozbor ve vztahu ke každému dílčímu skutku, novou hodnotící úvahu, dostatečně zdůvodněné skutkové i právní závěry.

Se zřetelem na rozsah přezkumné povinnosti odvolacího soudu a na obsah uplatněných odvolacích námitek Vrchní soud v Praze uvádí k jednotlivým obžalovaným následující:

Odvolání obžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení], který napadl toliko výrok o uloženém trestu odnětí svobody, bylo shledáno důvodným, byť pro vadu, kterou odvolatel sám nevytkl. Proti výrokům o vině a trestu propadnutí věcí obžalovaný žádné výhrady neuplatnil, stejně tak státní zástupce, avšak v neprospěch obžalovaného proti chybějícímu výroku o náhradě škody podal odvolání poškozený (viz dále). Odvolací soud shledal důvod k postupu podle § 254 odst. 2 tr.ř.; byla zjištěna, že vytýkaná vada proti výroku o trestu odnětí svobody má svůj původ v dílčím výroku o vině, proto tento výrok byl v omezeném rozsahu (stran skutku ad 1) přezkoumán. Naproti tomu se odvolací soud přesvědčil, že zjištěný skutkový stav ve zbývajícím rozsahu výroku o vině (2,3,4-9,11,12,14, 16-18, 20-30, 39-42, 44-47) je popsán vyčerpávajícím způsobem a také použitá právní kvalifikace odpovídá zjištěnému skutkovému ději a je v souladu se zákonem; tato část výroku o vině zůstala bez věcného přezkumu v napadeném rozsudku nedotčena, když z větší části (31 skutků) byla do napadeného rozsudku pouze převzata postupem podle § 45 odst. 1 tr.zákoníku a § 37a tr.zákona.

Z podnětu podaného odvolání Vrchní soud v Praze přezkoumal správnost a zákonnost výroku o uloženém trestu odnětí svobody a se závěry nalézacího soudu se v zásadě ztotožnil, neboť výměra uloženého trestu vystihuje všechna rozhodná zákonná hlediska. Krajský soud obžalovanému [titul]. [příjmení] vyměřil v rámci zákonné trestní sazby pět až deset let odnětí svobody úhrnný a společný trest ve výměře osmi roků, tj. již nad polovinou sazby. Oproti původnímu rozsudku jde o navýšení o jeden rok. Již dříve bylo jasně konstatováno, že stupeň škodlivosti spáchané trestné činnosti je velmi vysoký, nyní je rozsah spáchané trestné činnosti ještě větší. Obžalovanému je trest ukládán za trestnou činnost, kterou páchal dlouhodobě, systematicky a obstarával sobě prostředky k obživě. Obžalovaný byl vůdčí osobností a pro trestnou činnost získal více dalších osob (20), které postupně do rozsáhlé trestné činnosti zapojoval. Cíleně útočil na osobní motorová vozidla, převážně naložená i dalšími osobními věcmi

jejich majitelů, přičemž si vybíral vozidla dražší, často i cizinců. Není pochyb o tom, že krádeží vozidla poškozené vystavil velkým nesnázím. Jedná se celkem o 42 poškozených, jimž byla způsobená škoda převyšující částku 14 milionů Kč, což představuje téměř trojnásobek spodní hranice nejprísnejší zákonné kategorie škody velkého rozsahu. Trest byl obžalovanému uložen za celkem 4 trestné činy stejné povahy a též jeho dřívější odsouzení (tři, na první z roku 2002 se však vztahuje fikce neodsouzení) nesou znaky speciální recidivy. V odvolacím řízení bylo nově zjištěno, že obžalovaný [titul]. [příjmení] byl znovu odsouzen, též v režimu proti uprchlému, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 26.10.2011, sp.zn. 24T 75/2011, za trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 2 tr.zákona spáchaný dne 18.10.2009, přičemž podle § 37 tr.zákona bylo upuštěno od uložení souhrnného trestu ve vztahu k rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, sp.zn. 4T 3/2008, ze dne 12.3.2010. Na základě uvedeného odvolací soud dospěl k úsudku, že osoba obžalovaného vykazuje vyšší stupeň narušení, proto přichází v úvahu uložení již citelného trestu. Na straně druhé je nutno ve výměře trestu zohlednit též okolnosti, které obžalovanému prospívají. Významnou polehčující okolností je doznání obžalovaného a jeho postoj v trestním řízení, kterým postupně napomáhal při objasňování trestné činnosti spáchané jím i dalšími osobami, a to v důkazní situaci, která zřetelně vykazovala mezery. Navíc se jedná o první odsouzení k přímému výkonu trestu odnětí svobody. Krajský soud ve své úvaze všechny uvedené okolnosti dostatečně vyjádřil a odvolací soud se s jeho konečným závěrem v podstatné části ztotožnil, přičemž opačnému názoru obžalovaného není možno přiznat důvodnost.

Přesto výrok o trestu nemohl obstát, neboť trpí dvěma podstatnými vadami. První vada spočívá v tom, že trest byl uložen i za trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr.zákona, spáchaný ve spolupachatelství s obžalovaným [jméno] [příjmení] dne 22.1.2002 v Pardubicích odcizením vozidla zn. VW Passat majitele firmy CAC Leasing,a.s., Praha v hodnotě 553.400 Kč (bod 1 výroku rozsudku). Výrok o vině tímto trestným činem je však nezákonný, neboť o totožném skutku již bylo pravomocně rozhodnuto zprošťujícím výrokem rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12.3.2010, sp.zn. 4T 3/2008, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 18.5.2011, sp.zn. 9To 5/2011. Zrušující výrok citovaného rozhodnutí odvolacího soudu se tohoto skutku vůbec netýkal, stejně tak ani tehdejší odvolání státního zástupce a krajský soud o předmětném skutku napadeným rozsudkem rozhodl duplicitně, zjevným nedopatřením. Protože výrok o trestu má původ též v tomto nezákonném výroku o vině, musel odvolací soud toto pochybení zhojit. Druhá vada výroku o trestu má vazbu na nové odsouzení obžalovaného rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 7, sp.zn. 24T 75/2011, ze dne 26.10.2011, které je ve vztahu souhrnnosti k předmětné trestní věci, k čemuž dospěl i obvodní soud výrokem o upuštění od uložení souhrnného trestu podle § 37 tr.zákona. Platí, že rozhodnutí soudu o tom, že od souhrnného trestu se upouští podle § 37 tr.zákona, je výrokem o trestu, proto v dalším řízení v případě ukládání trestu za celý souhrn sbíhající se trestné činnosti je třeba zrušit jak výrok o dřívějším trestu z jednoho rozsudku, tak i výrok o upuštění od uložení trestu obsažený ve druhém rozsudku. Tato zásada v posuzovaném případě dodržena nebyla, byť se nejedná o pochybení krajského soudu, který rozhodl napadeným rozsudkem dříve než obvodní soud.

Zjištěná pochybení vedla Vrchní soud v Praze k postupu podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr.ř. Napadený rozsudek z podnětu odvolání [titul]. [jméno] [příjmení] byl ohledně něho zrušen ve výroku o vině trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr.zákona pod bodem ad 1), tím i v celém výroku o trestu. Za podmínky § 259 odst. 3 tr.ř. odvolací soud sám znovu rozhodl tak, že obžalovanému uložil podle § 205 odst. 5 tr.zákoníku trest odnětí svobody v trvání sedmi roků a devíti měsíců, a to jako trest souhrnný a společný za všechny zbývající tři trestné činy v předmětné trestní věci, jakož i za trestný čin z výše citovaného odsouzení obvodního soudu, podle § 43 odst. 2 a § 45 odst. 1 tr.zákoníku. Zmírnění trestu odnětí svobody oproti napadenému rozsudku (o 3 měsíce) není výrazné, neboť i nezákonně odsouzený skutek představuje v celém výroku o vině obžalovaného nepodstatný díl. Pro výkon trestu odnětí

svobody byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou a toto rozhodnutí má oporu v ustanovení § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku. Výrok o trestu propadnutí věcí, proti němuž žádné výhrady uplatněny nebyly, byl z napadeného rozsudku do rozsudku odvolacího soudu přejat, neboť pro jeho uložení jsou splněny zákonné podmínky.

Obžalovaný [jméno] [příjmení] svým odvoláním brojí proti výroku o vině pod bodem 1) trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr.zákona, jehož se podle závěru krajského soudu dopustil společně s obžalovaným [titul]. [jméno] [příjmení] dne 22.1.2002 v Pardubicích krádeží vozidla VW Passat v hodnotě 553.400 Kč. V tomto rozsahu je jeho odvolání zcela důvodné, neboť vada spočívající v nezákonném duplicitním rozhodnutí o témže skutku se týká i tohoto obžalovaného. Rovněž platí, že ohledně totožného skutku byl obžalovaný [jméno] [příjmení] dřívějším rozsudkem pravomocně zproštěn a poté napadeným rozsudkem odsouzen, což je v rozporu se zákonem. Naproti tomu lichá je druhá námitka obžalovaného stran tvrzené důkazní nouze ve vztahu ke skutku ad 3) spočívající v krádeži vozidla zn. Škoda Superb v noci z 15.7 na 16.7.2004 ve Špindlerově Mlýně Krajský soud vinu obžalovaného vyslovil na základě záznamu z kamerového systému, který zachytil, že dne 15.7.2004 v 21.49 do Špindlerova Mlýna vjelo vozidlo zn. Ford modré barvy, ve 22.16 hod. stejné vozidlo (kromě červených světel svítila i světla bílá zpáteční) z obce vyjíždělo a za ním v 22.16 hod. vyjelo odcizené vozidlo Škoda. Obdobná situace byla zjištěna z kamerového záznamu ve Špindlerově Mlýně ze dne 5.5.2004. Před odcizeným vozidlem zn. VW Golf vyjíždělo stejné vozidlo zn. Ford modré barvy se svítícími zpátečními světly, které podle identifikačních znaků přijelo do obce zhruba před devadesáti minutami a mělo rz. 1M3 5594 (viz bod 2 rozsudku, čl. 4364, sv.22), za skutek byli obž. [titul]. [příjmení] a [příjmení] pravomocně odsouzeni již původním rozsudkem. Dále z kamerového systému vyplynulo, že dne 16.7.2004 v 16.15 hod. do obce přijelo vozidlo zn. Ford Mondeo, modré barvy, též rz. 1M3 5594, v té době v užívání obž. [příjmení]. Z protokolu o trestním oznámení je zřejmé, že ke krádeži vozidla Škoda Superb došlo v době mezi 15.7 v 21.00 hod. a 16.7.2004 v 09.00 hodin. Sám obžalovaný [příjmení] trestnou činnost se spoluobžalovaným [titul]. [příjmení] doznal, popsal 4 případy a připustil další dva. Ve Špindlerově Mlýně popsal odcizení vozidla zn. VW Golf, na odcizení vozidla Škoda Superb černé barvy v červenci 2004 si nevzpomněl, ale uvedl, že možné to je. V té době tam byl s rodinou na dovolené, užíval vozidlo zn. Ford Mondeo modré barvy a s obž. [titul]. [příjmení] tam byl určitě víckrát než pouze pro vozidlo zn. Golf. Za popsáného důkazního stavu odvolací soud ve shodě s krajským soudem shrnuje, že bez důvodných pochybností vina obžalovaného v nyní přezkoumávaném rozsahu je spolehlivě prokázána. Kamerový záznam zachytil odjezd odcizeného vozidla v přímém doprovodu s vozidlem obžalovaného [příjmení], ten krádež vozidla připustil, časové a skutkové souvislosti navzájem korespondují; nadto posuzovaná krádež vozidla vykazuje stejné znaky jako předchozí případ, rovněž stejně zmapovaný a obžalovanými doznáný. Drobné pochybení bylo zjištěno pouze v popisu skutkového děje v nepřesnosti o době spáchání činu; ta je ve výroku rozsudku vymezena časovým rozpětím od 00.00 hod. do 09.00 hod. dne 16.7.2004, ačkoliv ve skutečnosti ke krádeži vozidla došlo dne 15.7.2004 mezi 21.00 až 22.16 hodin, jak z provedených důkazů vyplývá. Protože se nejedná o podstatnou skutkovou vadu, nebyla zjištěná nepřesnost důvodem ke změně rozsudku a celý výrok o vině byl v napadeném rozsudku potvrzen.

Z podnětu odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] musel být napadený rozsudek ohledně něho zrušen ve výroku o vině trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr.zákona pod bodem ad 1), tím i v celém výroku o trestu. Za podmínek § 259 odst. 3 tr.ř. odvolací soud sám znovu rozhodl tak, že obžalovanému uložil podle § 247 odst. 3 tr.zákona trest odnětí svobody v trvání dvou roků, a to v režimu společného trestu podle § 37a tr.zákona. Zmírnění trestu odnětí svobody není reálné, neboť již krajský soud obžalovanému trest vyměřil na samé spodní hranici zákonné trestní sazby. Příznivější závěr o vině (za jeden pokračující trestný čin) odvolací soud promítl pouze do kratší zkušební doby v trvání dvaceti dvou měsíců.

Tento velmi mírný výchovný trest vystihuje nižší společenskou nebezpečnost jednání i osoby obžalovaného, který se trestné činnosti dopustil krádeží dvou osobních motorových vozidel se způsobenou škodou téměř jeden milión korun českých v roce 2004, tedy před osmi roky. Trestnou činnost v podstatné části doznal. Na dřívější odsouzení obžalovaného (celkem tři z let 2004 -2006 pro odlišnou méně závažnou trestnou činnost) se vztahuje fikce neodsouzení a k jeho osobě nebyly zjištěny žádné negativní skutečnosti. Uložený trest splňuje všechny zákonné předpoklady a i pro obžalovaného vzhledem k délce trestního řízení je velmi šetrný.

Odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] směřuje výlučně proti výroku o peněžitém trestu. Odvolací soud se předně přesvědčil, že není dán žádný důvod k postupu podle § 254 odst. 2 tr.ř. Nezjistil žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly úsudku, že vytýkaná vada má svůj původ ve výroku o vině; proto tento výrok nebyl přezkoumáván.

Naproti tomu odvolací soud z podnětu odvolání obžalovaného přezkoumal celý výrok o trestu a zjistil, že vykazuje tři pochybení. Jednak obžalovanému správně měl být uložen společný trest podle § 37a tr.zákona (je odsuzován za dílčí útoky pokračujícího trestného činu, za jehož ostatní útoky již byl vyhlášen odsuzující rozsudek), jednak bylo ve výroku o podmíněném odkladu chybně užito ustanovení § 60a odst. 1, odst. 2 tr.zákona, ačkoliv ve skutečnosti nad obžalovaným dohled vysloven nebyl, a tedy mělo být rozhodnuto podle § 58 odst. 1 a 59 odst. 1 tr.zákona. Třetí pochybení spočívá v uložení peněžitého trestu, k čemuž nejsou splněny zákonné podmínky. Ustanovení § 54 odst. 1 tr.zákona stanoví, že soud peněžitý trest neuloží, je-li zřejmé, že by byl nedobytný. S ohledem na špatný zdravotní stav obžalovaného a jeho slabé majetkové poměry, což v odvolacím řízení doložil, je třeba důvodně předpokládat, že obžalovaný není reálně schopen majetkový trest vykonat, proto jej nelze uložit. Naproti tomu uloženému trestu odnětí svobody ve výměře jeden a půl roku s podmíněným odkladem na zkušební dobu tří roků nelze nic vytknout. Jedná se o trest odnětí svobody při spodní hranici zákonné trestní sazby s podmíněným odkladem na kratší zkušební dobu tří roků. Stejný podmíněný trest odnětí svobody, v kombinaci se stejným trestem peněžitým, byl obžalovanému uložen již prvním odsuzujícím rozsudkem, proti němuž se obžalovaný neodvolal a tedy stran něho v odsuzující části nabyl právní moci. Nyní tedy nedošlo k žádnému zpřísnění trestu, ačkoliv vina obžalovaného byla rozšířena o tři skutky. Podle § 37a tr.zákona platí, že společný trest za pokračující trestný čin nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším. Protože obžalovaný svým odvoláním důvodně brojí proti uloženému peněžitému trestu, odvolací soud jeho návrhu vyhověl, avšak vzhledem k zákonnému požadavku § 37a tr.zákona musel odbourání peněžitého trestu kompenzovat odpovídajícím navýšením trestu odnětí svobody. Touto změnou není porušena zásada zákazu reformationis in peius, neboť rozhodnutí je jak v souladu se zákonem, tak současně ve prospěch obžalovaného, pro kterého je peněžitý trest nevykonatelný.

Vrchní soud v Praze na základě výše uvedené úvahy podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr.ř. zrušil v napadeném rozsudku ohledně obžalovaného [jméno] [příjmení] celý výrok o trestu. Za podmínek § 259 odst. 3 tr.ř. obžalovanému uložil pouze trest odnětí svobody v trvání jednoho roku a devíti měsíců, avšak v režimu trestu společného podle § 37a tr.zákona, což je pro obžalovaného příznivější. Jeho výměru navýšil o tři měsíce jako kompenzaci za neuložený peněžitý trest. Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 tr.zákona výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu tří roků, kterou ve shodě s napadeným rozsudkem považuje za přiměřenou.

Další část odůvodnění tohoto rozhodnutí bude věnována odvolací argumentaci obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] a [jméno] [příjmení]. Všichni jmenovaní společnou námitkou vytkli nesprávné zhodnocení výpovědi spoluobžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení] krajským soudem. Jejich konkrétní uplatněné výtky Vrchní soud v Praze odmítl na základě níže uvedené úvahy.

Je skuteností, že v prvním rozsudku krajský soud zhodnotil výpověď obžalovaného [titul]. [příjmení] sice jako věrohodnou, nicméně usvědčující výlučně ve vztahu k němu samotnému,

zatímco v nyní přezkoumávaném rozsudku ve své hodnotící úvaze dospěl ke konečnému úsudku, že výpověď jmenovaného je dostatečně usvědčující i ve vztahu k jeho spolupachatelům. K tomuto závěru dospěl na základě rozboru výpovědi jako celek, kterou zhodnotil zákonným způsobem a svůj závěr přesvědčivě odůvodnil (viz čl. 222-229 odůvodnění rozsudku). Je sice logické, že změna v hodnocení důkazů obžalované netěší, nicméně jejich konkrétním výhradám nelze přisvědčit. Především odvolací soud důrazně odmítá názor obhajoby, že do opačného hodnocení konkrétního důkazu soud prvního stupně „dotlačil“. Odvolací soud ve věci rozhodoval pouze jednou, část zprošťujících výroků ponechal v platnosti a svůj zrušující výrok odůvodnil pouze konkrétními skutečnostmi, které krajský soud při hodnocení důkazů vůbec nevzal v potaz a výtkou o mechanické, nepřesné a částečně i nelogické hodnotící úvaze. Žádné závazné pokyny ke konkrétnímu hodnocení neuložil a také sám žádné hodnocení důkazů neprovedl. Z obsahu odůvodnění prvního rozsudku je evidentní, že krajský soud v něm důkazy zhodnotil v příkrém rozporu s požadavky ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř. a bylo povinností odvolacího soudu na nezákonný postup upozornit, byla-li vada v odvolacím řízení vytýkána. Krajský soud se výtkami řídil, provedl nové zhodnocení důkazů a dospěl k jinému závěru, což je zcela legitimní. Pokud by totiž námitka obhajoby uspěla, první hodnocení důkazů soudem prvního stupně by bylo v podstatě definitivní, bez možnosti korekce, a to i opačně ve prospěch obžalovaných. Taková konstrukce je nepřipustná, v rozporu s podstatou odvolacího řízení. Lichá je i námitka obhajoby o snížené věrohodnosti výpovědi obžalovaného [titul]. [příjmení] v důsledku jeho podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Soud si je samozřejmě vědom okolnosti, že obžalovaný [titul]. [příjmení] začal ve věci vypovídat až na svobodě po podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody a lze připustit, že ke změně v postoji byl veden motivem sobě nepřivodit v probíhajícím řízení těžkosti, zejména v podobě vazby. To však neznamena, že vypovídal záměrně lživě; spíše naopak logická úvaha nasvědčuje tomu, že problémy se snažil eliminovat pravdivou výpovědí.

Pro odpovědné zhodnocení výpovědi obžalovaného [titul]. [příjmení] jsou určující především její obsah, soulad s dalšími důkazy a skutkovými souvislostmi, případné vnitřní rozpory a změny, motiv k účelové výpovědi a okolnosti výsledků. Je třeba předeslat, že výsledky jmenovaného byly vedeny postupně, systematicky, podrobně a v přítomnosti více obhájců, což jistě zaručovalo objektivitu při výslechu. Vrchní soud v Praze na konkrétní významné skutečnosti poukázal ve svém zrušujícím usnesení a v podstatné míře na ně upozornil i soud prvního stupně v napadeném rozsudku. Pro stručnost lze na tato rozhodnutí odkázat a pouze shrnout důvody pro závěr, že výpověď obžalovaného [titul]. [příjmení] jako věrohodná ob stojí ze všech uvedených rozhodných hledisek. Přes velký rozsah stíhané trestné činnosti jsou jeho výpovědi dostatečně popisné a konkrétní, bez výrazných rozporů, a to i v rámci postupně podávaných výpovědí. O věrnosti jejich obsahu svědčí nejen doznání obžalovaného, že se živil krádežemi aut, ale též např. i jeho vyjádření, uvedl jsem vše po pravdě, jak jsem si vzpomněl, jde o mé dobrovolné rozhodnutí vzhledem k mé bezvýchodné životní situaci“. Součástí výpovědí jsou i fotorekognice, při kterých ztotožnil své spolupachatele a podrobně se ke všem vyjádřil. Odlišil společníky na krádežích vozidel a ty, jimž kradená vozidla dodával, označil i krádeže aut, které provedl výlučně sám. Také více či méně konkrétně vypovídal ke každému dílčímu skutku, a to ve formě doznání či popření krádeže vozidla, včetně údajů o tom, kdo se na krádeži s ním spolupodílel, jak bylo s vozidlem dále naloženo, pro koho bylo vozidlo kradeno apod. V některých případech obžalovaný uvedl, že si nevzpomíná pro koho bylo vozidlo určeno nebo kdo se s ním podílel na krádeži, k čemuž sám dodal, že nechce nikomu ublížit. Naproti tomu výslovně uvedl, že byl známý jako zloděj aut a všichni kolem něj věděli, že obstarává kradená vozidla. Z celého obsahu všech výpovědí obžalovaného lze vysledovat zřetelný záměr vypovídat naprosto pravdivě s vyloučením možnosti sebe či jiného křivě usvědčit z krádeže auta nebo následné manipulace s ním. Současně nebyl zjištěn žádný motiv, pro který by obžalovaný měl zájem kohokoliv nepravdivě obvinít a žádný takový důvod neuvádí ani spoluobžalovaní. Ostatně bylo zjištěno, že usvědčující výpověď obžalovaného [titul]. [příjmení] je v souladu s výpověďmi těch spoluobžalovaných, kteří se

v tomto řízení k trestné činnosti sami doznali, což je další významnou okolností pro řešení otázky jeho věrohodnosti ve vztahu ke spoluobžalovaným, kteří trestnou činnost s ním v řízení popírají.

Dále je významné, že výpověď obžalovaného jako celek koresponduje s řadou dalších důkazů a odpovídá i zjištěným skutkovým souvislostem, zejména časovým a místním. Kromě důkazů s vazbou na samotné odcizení vozidla se jedná o výpovědi spoluobžalovaných; [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří se spolupodíleli na vlastních krádežích, dále [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], kteří vozidla po krádeži odebírali. Míra shody mezi výpověďmi spoluobžalovaných je vysoká, nadto jsou průkazné i výsledky domovních prohlídek a protokoly o vydání věci (viz sv. 3-10 spisu), opatřené kamerové záznamy a záznamy telekomunikačního provozu. Trestná činnost byla dostatečně zmapována a výpověď obžalovaného [titul]. [příjmení] je s ostatními důkazy v souladu.

Lze uzavřít, že soud prvního stupně zcela důvodně výpověď obžalovaného [titul]. [příjmení] vyhodnotil jako věrohodnou a ve svých závěrech ji použil; tomuto postupu z hlediska ustanovení § 2 odst.6 tr.ř. nelze nic oprávněně vytknout jak v obecné rovině, tak ve vztahu k jednotlivým odvolatelům, jak bude dále blíže rozvedeno.

Odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] nebylo shledáno důvodným. Obžalovaný [titul]. [příjmení] jej z trestné činnosti usvědčuje od samého počátku. Označil jej správným jménem jako svého komplice s nejdelsí dobou působnosti. Byli společně dohodnuti na krádežích aut a součinnost obou popsal tak, že obž. [příjmení] dělal doprovod, řídil jeho auto tam i zpět, na místě činu byli telefonicky v kontaktu před případným vyrušením při krádeži, obvyklá odměna pro Rybu byla 5.000 10.000 Kč. Následně přesně označil 13 krádeží, na nichž s určitostí se spolupodílel obžalovaný [příjmení], ve dvou případech (po úrazu [příjmení]) jej usvědčil z převzetí kradeného vozidla (předávku shodně popisuje též spoluobžalovaný [příjmení]). Vinu obžalovaného nepřímo potvrzují i spoluobžalovaní [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení]. Stejně tak obžalovaný [jméno] [příjmení] připustil, že se v rozhodné době s obžalovaným [titul]. [příjmení] stýkal, přespával u něho ve [obec] a společně užívali zelenou Felicii. Jeho tvrzení, že se žádné trestné činnosti společně nedopustili, je za daného stavu a ve zjištěných souvislostech zjevně účelové a jako takové nemůže obstát, stejně tak užitá odvolací argumentace. Skutkový děj ve výroku rozsudku je dostatečně srozumitelně popsán jako odcizení napadeného vozidla společným jednáním obžalovaných [příjmení] a [titul]. [příjmení]. Není nutné, aby přesná úloha každého ze spolupachatelů byla ve výroku rozsudku přesně vymezena, neboť každý ze spolupachatelů nese trestní odpovědnost jako by trestný čin spáchal sám (§ 23 tr.zákoníku). Je tedy rozhodné zjištění, že oba obžalovaní jednali společně, tj. ve společném úmyslu odcizili motorové vozidlo a oba se určitým dílem na tomto činu přímo podíleli, což bylo v řízení dostatečně prokázáno, byť to není v popisu skutku specifikováno. Konečná výše škody, která je obžalovanému [příjmení] kladena za vinu (3.748.125 Kč), není totožná s jeho případným obohacením z trestné činnosti. Jeho majetkový profit měl činit částku 5- 10.000 Kč za krádež jednoho vozidla, což jistě není zdroj k nějakému viditelnému zbohatnutí, proto ani námitka obžalovaného o tom, že byl stále bez finančních prostředků, závěr o jeho vině nezpochybňuje. Ve prospěch konečného závěru o správnosti viny obžalovaného [příjmení] lze zdůraznit i skutečnost, že oproti obžalobě byl uznán vinným výrazně nižším počtem dílčích skutků, u nichž usvědčující výpověď obžalovaného [titul]. [příjmení] vůči němu byla od počátku naprosto jednoznačná; naproti tomu v případech, kde tomu tak nebylo, byl viny zproštěn.

Odvolací soud za tohoto stavu uzavírá, že výrok o vině po skutkové i právní stránce trestnými činy krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr.zákona a podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a) tr.zákona účinného v době spáchání činu je správný, má oporu ve výsledcích provedeného dokazování a je v souladu se zákonem. Rovněž uložený trest odnětí svobody v trvání tří roků a šesti měsíců je přiměřený. Jedná se o trest úhrnný, uložený za dva úmyslné pokračující majetkové delikty spáchané v roce 2005 více skutky (13 krádeží aut). Způsobená škoda ve výši zhruba 3,7 miliónů Kč je přibližně sedminásobkem spodní hranice zákonné

kategorie škody značné. Obžalovaný byl v minulosti již třikrát soudně trestán pro méně závažné delikty s fikcí neodsouzení. V současné době do 12.11.2012 obžalovanému běží zkušební doba podmíněného odsouzení z trestního příkazu Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 14.10.2011, sp.zn. 1T 226/2011, pro trestný čin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr.zákoníku, jehož se dopustil dne [datum]. Toto odsouzení je recidivou obžalovaného (činu se dopustil až po vyhlášení prvního rozsudku v této věci), proto uložení souhrnného trestu nepřichází v úvahu. Odvolací soud se ztotožnil se [anonymizováno] krajského soudu, že uložený trest odnětí svobody ve čtvrtině zákonné trestní sazby odpovídá vyššímu stupni společenské nebezpečnosti jednání i osoby obžalovaného. Zařazení obžalovaného pro výkon trestu do věznice s ostrahou je rovněž správné a má oporu v ustanovení § 39a odst. 2 písm. c) tr.zákona. Napadený rozsudek byl proto ohledně obžalovaného [jméno] [příjmení] ve výrocích o vině i trestu jako zákonný potvrzen.

Dalším odvolatelem, kterého obžalovaný [titul]. [příjmení] usvědčuje z přímé společné účasti na krádežích vozidel, je obžalovaný [jméno] [příjmení] [jméno] něm se obžalovaný [titul]. [příjmení], jak se později ukázalo, poprvé (hned v první výpovědi dne 27.9.2006) zmínil v souvislosti s u něho zajištěným cestovním pasem (plus průkaz zdravotního pojištění) na jméno [jméno] [příjmení]. Uvedl, že jej koupil za částku 20.00 Kč od pana [příjmení] (zhruba 35 roků) v obci Třebčín, okr. Olomouc, jehož zná z doby, kdy sám bydlel v Přerově a který nemá s jeho trestnou činností nic společného. Ve druhé výpovědi dne [datum] k bodu 47/46 uvedl, že vozidlo odcizil na objednávku pána, který mu udělal cestovní pas. Původně jej jmenoval [příjmení], nad jménem však přemýšlel, možná se jmenoval i [příjmení], bydlí však určitě v Třebčíně. Ten muž věděl, že obžalovaný provádí krádeže vozidel, jedno si objednal a toto mu bylo převezeno do haly v Olomouci, část Svět; umístění plechové haly popsal. V další části této výpovědi dotyčného muže jako svého společníka při krádeži nezmiňuje, nicméně u některých skutků si na svého společníka nevzpomněl a obžalovaného [příjmení] jako zaměstnance z [jméno] jmenoval vícekrát. Poté následuje výpověď obž. [titul]. [příjmení] ze dne 19.10.2006, v níž uvedl, že si vzpomněl na jméno muže, s nímž se dopustil krádeží pod body 58/60, 61/63, 63/65, 64/68, 65/69; jde o [jméno], příjmení nezná, avšak jde o stejnou osobu, která mu jednak opatřila cestovní pas a označil jej za [příjmení], jednak si objednala vozidlo u skutku 47/46 a označil jej za [příjmení]. [příjmení] [jméno] dále popsal (35 roků, výška 175 cm, nepatrně kulhá na jednu nohu, sportovní postava, tmavé delší vlasy po ramena), zdroj jeho obživy nezná, avšak bydlí v rodinném domě v Třebčíně, uprostřed vesnice, po levé straně ve směru jízdy od Olomouce. Později doplnil, že [jméno] měl rád, pomáhal mu finančně odcizením vozidla pro něho, v mobilním telefonu jej uložil pod jménem „Mánička“ a jeho manželka se jmenovala [příjmení] a v roce 2005 měli asi roční dítě. Konečně v poslední výpovědi dne [datum] (jediné procesně účinné vůči obžalovanému [příjmení]) obžalovaný [titul]. [příjmení] uvedl, že s mužem z Třebčína, na jehož jméno si nemohl vzpomenout a nyní ví, že je to [jméno] [příjmení], provedl krádeže vozidel pod body 58/60, 61/63, 63/65, 64/68 a 65/69. Zná ho již delší dobu, on věděl, že provádí krádeže vozidel, dohodli se na společné činnosti se slíbeným výdělkem pro [jméno] [příjmení]. Ten za ním přijel do [obec] na delší dobu, cca týden a bydlel v jeho pronajatém bytě. Spolupráce probíhala tak, že on provedl samotnou krádež a [příjmení] mu dělal zeď, tedy hlídal, aby je nikdo při činu nechytil, za což dostal zapláceno. Bezprostředně po výsledku při fotorekognici obžalovaného [příjmení] ztotožnil. Obžalovaný [jméno] [příjmení] v přípravném řízení využil svého práva k věci nevypovídat, nicméně z protokolu o jeho výsledku je zřejmé, že se zdržuje v obci Třebčín, okr. Olomouc, jeho manželka se za svobodna jmenovala [příjmení] a [datum] se jím narodil syn [jméno]. U hlavního líčení obžalovaný [příjmení] vypověděl tak, že s obžalovaným [titul]. [příjmení] se zná od roku 2002, odjel za ním do Vrchlabí s příslibem práce v jeho penzionu. On mu řekl, že podniká v dovozu aut z Německa, chtěl nějaká auta odvézt, takže on s ním jel v jeho felicii k autu, které si vzal a řídil, on za ním jel do jeho garáže ve Vrchlabí. Nikdy neviděl, jak se do aut dostal, bylo to jednou ve dne, celkem asi 2-3krát, víc si nepamatuje, žádný honorář nedostal, nechtěl přijít o slíbenou práci. Bydlel tam pět, sedm, deset dní, po své svatbě, přesně si to nepamatuje, neví zda se skutků podle obžaloby mohl dopustit. Jedno auto mu obžalovaný

nabízel ke koupi, toto však odmítl z důvodu vysoké ceny. Dále potvrdil, že osobu [jméno] [příjmení] zná od dětství.

Výše uvedený obsah rozhodných výpovědí jasně dokladuje, že obžalovaný [titul]. [příjmení] znal správně velmi detailní údaje k osobě obžalovaného [příjmení] a stejně tak byla prokázána vazba mezi ním a osobou [jméno] [příjmení], jehož zfalšovaný cestovní pas byl nalezen u obžalovaného [titul]. [příjmení]. Uvedené jednoznačně potvrzuje pravdivost usvědčující výpovědi obžalovaného [titul]. [příjmení], který neměl jediný důvod proti tomuto spoluobžalovanému vypovídat křivě, naopak zdůraznil svůj kladný vztah k němu. Sám obžalovaný [příjmení] doznává spoluúčast na přesunech cca tří vozidel (usvědčován je z pěti krádeží), přičemž ani jím popisované okolnosti (doprovod autem k jinému vozidlu, jeho nespecifikované otevření, odvoz a úkryt do garáže, převážně v noci) rozhodně neukazují na legální obchod s vozidly ze zahraničí, jak se snaží hájit. Nadto již dříve opatřil padělaný cestovní pas a převzal odcizené vozidlo, o čemž obžalovaný [titul]. [příjmení] naprosto věrohodně vypověděl. Jediný rozpor je ve výpovědích obou spoluobžalovaných o délce pobytu obžalovaného [příjmení] ve Vrchlabí. Oba jej vymezili kratším obdobím než je zjištěná doba páchaní trestné činnosti (cca 3 týdny od 27.9.2010.10.2005). Tomuto nesouladu soud nepřikládá podstatný význam. Jednak se nejedná o výraznou odchylku v určení doby, jednak obž. [titul]. [příjmení] tomuto údaji jistě nepřisuzoval důležitý význam a při enormním rozsahu trestné činnosti se snadno mohl vyjádřit nepřesně. Obžalovaný [příjmení] vypovídal až s dlouhým časovým odstupem u hlavního líčení a celkově zjevně mlhavě. Za dané situace lze pouze souhlasit s krajským soudem, že obhajoba obžalovaného [příjmení] je zjevně účelová a byla spolehlivě vyvrácena.

Správně zjištěný skutek krajský soud správně kvalifikoval jako pokračující trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr.zákona, jehož se obžalovaný dopustil pěti dílčími útoky krádeže osobních motorových vozidel s celkovou způsobenou škodou ve výši 1.621.300 Kč, která představuje zhruba trojnásobek škody značné. S ohledem na zjištěný rozsah trestné činnosti, dobu od jejího spáchání i dobré hodnocení osoby obžalovaného (jeden záznam v rejstříku trestů z roku 2004 s fikcí neodsouzení) je trest uložený napadeným rozsudkem přiměřený a zákonný. Trest odnětí svobody byl obžalovanému vyměřen v trvání dvou roků a šesti měsíců, tj. při spodní hranici zákonné trestní sazby, a jeho výkon za splnění všech zákonných podmínek mu byl podmíněně odložen podle § 58 odst. 1, § 60a odst. 1, odst. 2 tr.zákona na zkušební dobu čtyř roků za současného vyslovení dohledu, v jehož rámci bude povinen podrobit se vhodnému programu sociálního výcviku a převýchovy podle pokynů probačního úředníka. Takové opatření prohloubí výchovný účinek trestu za poměrně závažnou trestnou činnost a přispěje k tomu, aby ve zkušební době obžalovaný znovu neselhal.

Protože napadený rozsudek je ve všech výrocích stran obžalovaného [jméno] [příjmení] správný a zákonný, nebylo jeho odvolání shledáno opodstatněným.

Jako nedůvodné odvolací soud vyhodnotil i odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení]. Ohledně něj obžalovaný [titul]. [příjmení] vypověděl dne [datum] (tj. ještě před zahájením jeho trestního stíhání) v souvislosti se skutky pod body 12/73 a 13/74 tak, že u krádeží mu asistoval muž z Hronova, ve věku cca 30 roků, zaměstnaný jako číšník penzionu Toman. K muži udal podrobný popis (kulatý obličej, tmavé vlasy, jizva na čele od pádu motorky, kulhal, výška cca 175 cm), na jméno si však nevzpomněl. Asistence dotyčného muže spočívala v tom, že dělal, „zed“, hlídal, za což dostal zapláceno. První vozidlo zn. Golf ukradli na objednávku obžalovaného [jméno] [příjmení], druhé zn. Škoda Fabia na objednávku obžalovaného [jméno] [příjmení]. Obžalovaný [titul]. [příjmení] oba skutky popsal podrobně, včetně problému s nastartováním vozidla zn. Fabie, jeho odtahu na laně do garáže, a to pomocí dříve odcizeného vozidla zn. Golf, které řídil jeho společník, odstranění speciálního zařízení, „defendlock“ a předávky vozidla na benzinové pumpě na dálnici v Poděbradech obžalovanému [příjmení] za částku 25.000 Kč, z čehož 5.000 Kč získal parták. V procesně účinné výpovědi vůči obžalovanému [příjmení] dne 13.12.2006 uvedl, že vozidlo zn. Golf černé barvy odcizil s mužem z Hronova, s nímž se seznámil v penzionu

Toman ve Špindlerově Mlýně, kde byl zaměstnán. [příjmení] má věk cca 30 roků, plnější postavu, jizvu na čele. Věděl, že společně provádí krádeže, při nichž on dělá zeď. Sám se nabídl a dostal zapláceno (skutek ad 49 výroku rozsudku). Shodně uvedl i stran krádeže vozidla zn. Škoda Fabia pro obžalovaného [příjmení], který vozidlo převzal na benzínové pumpě v Poděbrad (skutek ad 50). Následovala fotorekognice, při které obžalovaného [příjmení] poznal, přičemž jím udaný popis již v první výpovědi věrně odpovídá fyzické podobě na fotografii. Sám obžalovaný [příjmení], který skutečně bydlí v Hronově, potvrdil, že s obžalovaným [titul]. [příjmení] se seznámili v penzionu [jméno], kde bydlel i pracoval. Uvedl, že od něj dostal mobilní telefon, občas se scházeli a na jeho žádost si pronajal ve Vrchlabí garáž. Jednou když po společném setkání u kávy ve Vrchlabí, již za tmy, odcházeli, dostal klíčky od jeho vozidla s pokynem, aby vozidlo přivezl k ubytovně, což učinil. Jak se tam dostane [titul]. [příjmení] nevěděl, nicméně na místě viděl, že do nějaké garáže zavírá vozidlo zn. Golf s německou registrační značkou. Na nic se neptal a dohodli si setkání na další den. Opět šli na kávu, za tmy odjeli na ubytovnu, kde vyzvedli vozidlo zn. Golf, se kterým společně odjeli k místu, kde stálo vozidlo zn. Škoda Fabia, které na laně odtáhli do jiné garáže, kde bylo potřeba jej zprovoznit a vozidlo zn. Golf rovněž uklidili do garáže. Další den společně odjeli dvěma vozidly (sám řídil zelenou felicii [titul]. [příjmení], ten řídil fabii) k benzínové pumpě u Poděbrad, kde [titul]. [příjmení] s někým jednal cca 10 minut, poté jeli zpět a dostal zapláceno 2-2,5 tisíce Kč. U hlavního líčení tuto výpověď potvrdil, včetně okolnosti, že s obžalovaným [titul]. [příjmení] mezi sebou neměli sebemenší spor.

Z obsahu výpovědí obou spoluobžalovaných, které byly podrobně citovány, je naprosto evidentní vysoká míra shody, z čehož logicky plyne, že obžalovaný [titul]. [příjmení] vypovídal v souladu se skutečností. Neexistuje tedy jediný logický důvod vyhodnotit část jeho výpovědi o tom, že obžalovaný [příjmení] se vědomě spolupodílel na odcizení dvou vozidel, za křivé obvinění. Skutková verze, že oba jednali na základě společné dohody a se společným záměrem, je naprosto reálná a logická. Nadto je evidentní, že i samotné zjištěné okolnosti případu (noční doba, odvoz vozidla spolčnicka, úkryt vozidla do garáže, odtah na laně, netransparentní předání vozidla třetí osobě) vylučují legální nakládání s vozidly. Naopak nesou zřetelné znaky majetkové trestné činnosti s nimi, na jejichž základě by musel být obžalovaný [příjmení] minimálně srozuměn s tím, že se podílí na krádežích vozidel.

Spoluúčastí na krádežích dvou osobních motorových vozidel v celkové hodnotě 622.360 Kč, která spadá do zákonné kategorie škody značné, obžalovaný [jméno] [příjmení] naplnil zákonné znaky trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr.zákona, jak správně uzavřel krajský soud v napadeném rozsudku. Též uložený výchovný trest odnětí svobody v trvání dvou roků, tj. na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, s podmíněným odkladem jeho výkonu na kratší zkušební dobu tří roků, je odpovídající všem požadavkům zákona. Jedná se o trest mírný, který zohledňuje jak menší rozsah trestné činnosti obžalovaného a delší odstup od spáchání činu, tak i jeho osobu, když k jeho předchozím odsouzením (staršího data, jiný charakter trestné činnosti, fikce zahlazení) se vůbec nepřihlíží a k jeho osobě nebyly zjištěny žádné negativní skutečnosti. Za tohoto stavu zůstal napadený rozsudek ohledně tohoto odvolatele rovněž nedotčen.

Ve vztahu k odvolatelům [jméno] a [jméno] [příjmení] odvolací soud považuje za potřebné uvést následující konkrétní skutečnosti. Obžalovaný [titul]. [příjmení] dne 6.10.2006 v souvislosti s výpovědí ke skutku 27/21 uvedl, že vozidlo Škoda Octavia combi (skutek ad 12 výroku rozsudku) odcizil společně s obž. [příjmení] na výslovnou objednávku obžalovaného [jméno] [příjmení], jehož označil jménem. K němu dodal, že je známým odsouzeného [příjmení], do jehož dílny jezdil vozidlem Fabie cihlové barvy, věděl o jeho trestné činnosti a ptal se na cenu odcizeného vozidla. K jeho osobě dále uvedl, že je mu cca 35 let, má byt v centru [obec] a naopak nevěděl, čím se živí. Odcizené vozidlo s obžalovaným [příjmení] převezli do garáže v Pardubicích, následně ho předali [příjmení], který za ně zaplatil kolem 40.000 Kč. Obdobně s obž. [příjmení] odcizili vozidlo zn. Škoda Fabia (skutek 14 výroku rozsudku), a to na přímou

objednávku obžalovaného [jméno] [příjmení] (viz výpověď ke skutku 28/22). K němu doplnil, že se jedná o bratra [jméno], věk kolem 30ti let, v té době bydlel na Dukle, dříve byl taxikářem, ale v předmetné době toto již neprovozoval. Poznal jej dříve než [jméno], opět na dílně již odsouzeného [příjmení]. Odcizené vozidlo převezli do garáže, kterou měl [jméno] [příjmení] postavenou na okraji Pardubic, v nějaké vesnici směrem za Svítkovem, kde začínal stavět dům. Na částku, kterou za vozidlo obdržel, si již nevzpomněl. V další výpovědi dne 13.12.2006, která jediná je vůči obžalovaným účinná, znovu všechno zopakoval, doplnil název místa Lán, kde došlo k předávce vozidla [jméno] [příjmení], potvrdil vědomost obou o původu vozidel a oba ztotožnil při fotorekognici. Naproti tomu obžalovaný [jméno] [příjmení] toto obvinění kategoricky popřel, vozidlo nikdy nepřevzal a obž. [titul]. [příjmení] vůbec nezná. Stejně tak obžalovaný [jméno] [příjmení] uvedl, že obž. [titul]. [příjmení] nezná a žádné kradené vozidlo nikdy nekoupil. Potvrdil však, že je majitelem stavební parcely v Lánech na Důlku, okr. Pardubice, kde v roce 2004 začal stavět garáž, později dům. [jméno] [příjmení] zná zhruba šest roků, dříve společně podnikali a on jej vozil taxíkem. Z uvedeného přehledu je zřejmé, že obžalovaný [titul]. [příjmení] na adresu obou spoluobžalovaných uvedl řadu konkrétních faktů, nadto je i ztotožnil v poznávacím řízení, což by jistě nedokázal v situaci, pokud by s oběma nebyl nikdy v kontaktu, jak oni shodně tvrdí. Navíc je zcela absurdní představa, že obžalovaný [titul]. [příjmení] obvinění z jediného převzetí odcizeného vozidla proti nim pouze vykonstruoval v rozporu se skutečností. Pro takovou verzi nesvědčí žádné prokázané skutečnosti ani logická úvaha; motiv k takové účelové výpovědi chybí. Zbývá připojit poznámku k odvolací námitce, že obžalovaný [titul]. [příjmení] oba odvolatele nepoznal při fotorekognici dne 27.9.2006. Toto tvrzení nemůže obstát, neboť uvedeného dne obžalovanému bylo předloženo fotoalbum, které foto obžalovaných [jméno] a [jméno] [příjmení] ani neobsahovalo, proto je ani nemohl označit.

Z výše uvedeného vyplývá, že obhajoba obou obžalovaných je zjevně účelová a krajský soud ji opodstatněně odmítl. Správně zjištěný skutkový stav věci byl podřazen pod správnou právní kvalifikaci trestným činem podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a) tr.zákona účinného v době spáchání a též uložené symbolické výchovné tresty odnětí svobody v trvání dvou měsíců s podmíněným odkladem na nejkratší možnou zkušební dobu jednoho roku jsou v případě obou obžalovaných přiměřené. Vystihují dostatečně jak nízkou závažnost činu, tak i okolnost dlouhé doby od spáchání činu. Proto byl napadený rozsudek i ohledně obžalovaných [jméno] a [jméno] [příjmení] ve výroku o vině i trestu potvrzen.

Poslední odvolatel, poškozený [titul]. [jméno] [příjmení], se svým odvoláním uspěl v podstatné části. Je skutečností, že jmenovaný se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody připojil včas a řádně s částkou 213.700 Kč, která představuje znalecm určenou hodnotu jeho odcizeného vozidla, a to proti obžalovaným [titul]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří vozidlo odcizili (skutek ad 14 výroku rozsudku) a proti obžalovanému [jméno] [příjmení], který vozidlo, ač věděl, že je kradené, převzal (skutek ad 15 výroku rozsudku). Všichni tři jmenovaní byli napadeným rozsudkem za popsané jednání odsouzeni, přesto o náhradě škody krajský soud nerozhodl. Odůvodnění tohoto postupu z napadeného rozsudku, že o nároku bylo rozhodnuto již rozsudkem z 12.3.2010, neodpovídá skutečnosti. V dřívějším rozsudku ze dne [datum] sice obžalovaný [titul]. [příjmení] byl zavázán povinností poškozenému uhradit škodu způsobenou krádeží vozidla, avšak tento výrok byl postupem podle § 45 odst. 1 tr.zákoníku nyní přezkoumávaným rozsudkem ze dne 14.9.2011 zrušen, proto bylo povinností krajského soudu o uplatněném nároku znovu rozhodnout. Odvolací soud toto pochybení z podnětu odvolání poškozeného mohl napravit, a proto podle § 259 odst. 2 tr.ř. za podmínek odst. 4 citovaného ustanovení napadený rozsudek doplnil o výrok, jímž obžalované [titul]. [příjmení] a [jméno] [příjmení] jako spolupachatele krádeže vozidla zavázal povinností společně a nerozdílně poškozenému [titul]. [jméno] [příjmení] způsobenou škodu v požadované výši 213.700 Kč, která odpovídá výroku o vině, zaplatit. Naproti tomu odvolání poškozeného ohledně obžalovaného [jméno] [příjmení] muselo být jako nedůvodné zamítnuto. Tento obžalovaný není pachatelem

krádeže vozidla, nýbrž odcizené vozidlo vědomě na sebe nebo jiného pouze převedl. Jako podílník v adhézním řízení neodpovídá za škodu způsobenou krádeží vozidla, neboť mezi ní a jeho jednáním není přímá příčinná souvislost. Podílník získává jen bezdůvodné obohacení, o jehož vydání lze rozhodovat jen v řízení občanskoprávním a nikoli v řízení trestním. Proto odvolací soud nemohl v této části podanému odvolání vyhovět.

Na základě výše uvedeného Vrchní soud v Praze uzavírá, že důvodná byla shledána odvolání obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], v jejichž prospěch odvolací soud napadený rozsudek částečně změnil. Stejně tak důvodným bylo shledáno odvolání poškozeného [titul]. [jméno] [příjmení], z jehož podnětu odvolací soud rozhodl výrokem o povinnosti k náhradě škody v neprospěch obžalovaných [titul]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Naproti tomu jako nedůvodná musela být podle § 256 tr.ř. zamítnuta odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], jakož i poškozeného [titul]. [jméno] [příjmení] ohledně obžalovaného [jméno] [příjmení].

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.

Odsouzení a nejvyšší státní zástupce mohou proti němu podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení u Krajského soudu v Hradci Králové. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch odsouzeného. Odsouzení mohou podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Nutný obsah dovolání je vymezen v § 265f tr.ř. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

Praha 25. června 2012

JUDr. Miroslav Pavrovský
předseda senátu